Категорія справи № **796/191/2018: не визначено.**
Надіслано судом: **не визначено.** Зареєстровано: **18.01.2019.** Оприлюднено: **21.01.2019.**
Номер судового провадження: **не визначено**

КИЇВСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ СУД

УХВАЛА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

10 січня 2019 року місто Київ.

Справа № 796/191/2018

Апеляційне провадження № 2-к/824/18/2019

Київський апеляційний суд у складі судді-доповідача:Желепи О.В.,

при секретарі Задерей І.В.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в м. Києві заяву представника «Спаребанк 1 Норд-Нордж» про визнання і надання дозволу на виконання Арбітражного Рішення від 14 червня 2017 року ухваленого у складі : професор д-р юриспруденції ОСОБА_4, адвокат ОСОБА_2, адвокат ОСОБА_3 у справі за позовом «Спаребанк 1 Норд-Нордж» до «Санкт-Петербурзький комерційний банк «Тавріческій»,-

В С Т А Н О В И В:

30 серпня 2018 року «Спаребанк 1 Норд-Нордж» звернулося до Апеляційного суду міста Києва з заявою про визнання і надання дозволу на виконання Арбітражного Рішення від 14 червня 2017 року ухваленого у складі : професор д-р юриспруденції ОСОБА_4, адвокат ОСОБА_2, адвокат ОСОБА_3 у справі за позовом «Спаребанк 1 Норд-Нордж» до «Санкт-Петербурзький комерційний банк «Тавріческій».

Заяву обґрунтовувало тим, що 14.06.2017 міжнародним комерційним арбітражем у складі арбітрів: професор д-р юриспруденції ОСОБА_4, адвокат ОСОБА_2, адвокат ОСОБА_3 було прийняте рішення по справі за позовом «Спаребанк 1 Норд-Нордж» до Санкт-Петербурзького комерційного банку «Тавріческій» про погашення заборгованості за угодою про субординовану позику від 16.07.2010 року та подальшою угодою про субординовану позику від 23.08.2011 року.

Боржник був належним чином повідомлений про наявність спору, що підтверджується текстом судового рішення та додатками до заяви.

Просили видати виконавчий лист на примусове виконання арбітражного рішення від 17 червня 2018 року про стягнення з Санкт-Петербурзького комерційного банку «Тавріческій» на користь «Спаребанк 1 Норд-Нордж» заборгованості в сумі:

12 011 331,23 Євро, а також

1 336 881 норвезьких крон та 159 307 доларів США як компенсацію судових витрат.

Санкт-Петербурзький комерційний банк «Тавріческій» заперечень на заяву до суду не подав. Про розгляд заяви повідомлений двічі, проте представника на розгляд справи до Київського апеляційного суду не направив.

Указом Президента України №452/2017 від 29 грудня 2017 року ліквідовано Апеляційний суд міста Києва, Апеляційний суд Київської області та утворено Київський апеляційний суд в апеляційному окрузі, що включає Київську область і місто Київ, з місцезнаходженням у місті Києві.

В порядку п. 3 Прикінцевих та перехідних положень Закону України «Про судоустрій і статус суддів» від 02.06.2016 № 1402-VIII, апеляційні суди, утворені до набрання чинності цим Законом, продовжують здійснювати свої повноваження до утворення апеляційних судів у відповідних апеляційних округах. У разі ліквідації суду, що здійснює правосуддя на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці (відповідних адміністративно-територіальних одиниць), та утворення нового суду, який забезпечує здійснення правосуддя на цій території, суд, що ліквідується, припиняє здійснення правосуддя з дня опублікування в газеті «Голос України» повідомлення голови новоутвореного суду про початок роботи новоутвореного суду (п. 6 ст. 147 Закону України «Про судоустрій і статус суддів»).

За змістом повідомлення, розміщеного в газеті «Голос України», днем початку роботи Київського апеляційного суду визначено 03 жовтня 2018 року.

У зв'язку з викладеним вище, 03 жовтня 2018 року цивільні справи, які перебували в провадженні Апеляційного суду м. Києва, були перереєстровані в Київському апеляційному суді з проведенням їх автоматизованого розподілу між суддями новоутвореного суду.

Згідно протоколу автоматичного розподілу судової справи між суддями від 03 жовтня 2018 дану справу призначено судді-доповідачу Желепі О.В.

У відповідності до ч. 1 ст. 474 ЦПК України рішення міжнародного комерційного арбітражу (якщо його місце знаходиться за межами України), незалежно від того, в якій країні воно було винесено, визнається та виконується в Україні, якщо їх визнання та виконання передбачено міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України.

У разі якщо визнання та виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу залежить від принципу взаємності, вважається, що він існує, оскільки не доведено інше (ч. 2 ст. 474).

Вирішуючи питання про визнання та надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу, суд не може оцінювати, чи законним є прийняте рішення, обговорювати його правильність по суті чи вносити будь-які зміни до його змісту, а перевіряє лише дотримання строків звернення з клопотанням, дотримання вимог процесуального закону щодо його форми і змісту та наявність обставин, які можуть бути підставою для відмови в задоволенні заяви.

Крім того, визнання та виконання арбітражних рішень регулюється також Конвенцією про визнання та виконання іноземних арбітражних рішень від 10 червня 1958 року (Нью-Йорк) (далі -Конвенція), яка набрала чинності для України з 08 січня 1961 року, та членом якої є Норвегія.

Нью-Йоркська конвенція встановлює, що кожна Договірна Держава визнає арбітражні рішення як обов'язкові і приводить їх до виконання згідно з процесуальними нормами тієї території, де запитується визнання і приведення у виконання цих рішень, на умовах, викладених у нижченаведених статтях Конвенції.

Відповідно до статті 4 Конвенції , для визнання і приведення у виконання рішення іноземного арбітражного суду сторона, яка просить про таке визнання і виконання, при подачі відповідного прохання надає: a) належним чином засвідчений оригінал арбітражного рішення або належним чином завірену копію такого; b) оригінал арбітражної угоди або її належним чином засвідчену копію. Якщо арбітражне рішення або угода викладені не офіційною мовою тієї країни, де порушене клопотання про визнання і приведення у виконання рішення, також надається переклад цих документів на офіційну мову. Переклад засвідчується офіційним чи присяжним перекладачем чи дипломатичною або консульською установою.

Згідно з ч. 3 ст. 475 ЦПК України заява про визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу подається до апеляційного суду, юрисдикція якого поширюється на місто Київ, протягом трьох років з дня прийняття рішення міжнародним комерційним арбітражем.

В судовому засіданні представники «Спаребанк 1 Норд-Нордж» підтримали заяву і просили її задовольнити.

Боржник в судове засідання свого представника не направив, про розгляд справи судом був повідомлений належним чином. Судом визнано неявку такою, що не перешкоджає розгляду справи.

Вислухавши доповідь судді, пояснення представників заявника, вивчивши та дослідивши заяву разом з доданими до неї матеріалами, суд дійшов висновку про задоволення заяви з наступних підстав.

Судом встановлено, що 16.07.2010 року «Спаребанк 1 Норд-Нордж» та Санкт-Петербурзький комерційний банк «Тавріческій» укладено угоду про субординовану позику на суму 4 000 000 євро, у якій «Спаребанк 1 Норд-Нордж» виступав кредитором, а Санкт-Петербурзький комерційний банк «Тавріческій» - позичальником. Позика була повністю використана позичальником 28 січня 2011 року.

23 серпня 2011 року «Спаребанк 1 Норд-Нордж» та Санкт-Петербурзький комерційний банк «Тавріческій» уклали угоду про субординовану позику на суму 10 000 000 євро, у якій «Спаребанк 1 Норд-Нордж» виступав кредитором, а Санкт-Петербурзький комерційний банк «Тавріческій» - позичальником. Позика була використана позичальником в розмірі 7 700 000 євро до 03 жовтня 2011 року.

У зв'язку з невиконанням Санкт-Петербурзьким комерційним банком «Тавріческій» своїх зобов'язань за укладеними з «Спаребанк 1 Норд-Нордж» угодами, «Спаребанк 1 Норд-Нордж» звернувся до Арбітражного суду м. Осло з позовом.

Оскільки сторони не змогли врегулювати спір мирним шляхом, згідно з пунктами 13.7 (b) та (c) відповідних угод пр. позику були ініційовані арбітражні провадження.

В арбітражному застереженні (розділ 13 Угоди про субординовану позику від 16.07.2010 року) закріплено, що спір за цією Угодою, який не може бути вирішено мирним шляхом, на вимогу будь-якої сторони, остаточно вирішується в арбітражному суді згідно із Законом Норвегії «Про арбітраж» та Конвенцією про визнання та виконання іноземних арбітражних рішень від 10 червня 1958 року.

Арбітражний суд має складатись із трьох арбітрів. Кожна Сторона може призначити по одному арбітру, які, в свою чергу, спільно обирають головуючого арбітра. Головуючий арбітр повинен бути авторитетним юристом у галузі господарського права Норвегії. Якщо Сторони не можуть дійти згоди щодо головуючого арбітра, його обирає голова Колегії адвокатів Норвегії в окрузі Тромсе. Місцем проведення арбітражного суду є м. Тромсе.

Оскільки жодна сторона не подавала прохання про проведення дебатів сторін, арбітражний суд прийняв рішення провести провадження у письмовій формі без дебатів сторін відповідно до Закону Норвегії «Про арбітраж», розділ 26,1-й параграф.

Санкт-Петербурзький комерційний банк «Тавріческій» подавав клопотання до арбітражного суду, в якому просив відхилити вимоги «Спаребанк 1 Норд-Нордж» в повному обсязі, оскільки відповідно до законодавства Російської Федерації в рамках Плану залучення, затвердженого ЦБР, він був зобов'язаний анулювати заборгованість перед «Спаребанк 1 Норд-Нордж», в якості заходу запобігання банкрутству.

14.06.2017 міжнародним комерційним арбітражем у складі арбітрів професор д-р юриспруденції ОСОБА_4, адвокат ОСОБА_2, адвокат ОСОБА_3 прийнято рішення по справі за позовом «Спаребанк 1 Норд-Нордж» до Санкт-Петербурзького комерційного банку «Тавріческій» про погашення заборгованості за угодою про субординовану позику від 16.07.2010 року та подальшою угодою про субординовану позику від 23.08.2011 року та стягнуто з Санкт-Петербурзького комерційного банку «Тавріческій» -борг у розмірі 12 011 331,23 євро, а також штрафні відсотки за прострочену виплату , що нараховуються з 08 липня 2015 року до дати погашення заборгованості, також стягнуто 1 336 881 норвезьких крон та 159 307 доларів США як компенсацію судових витрат, також судові витрати.

Рішення набрало законної сили 14 червня 2018 року, є остаточним і підлягає негайному виконанню.

Встановлено, що вказане рішення не оскаржене і в добровільному порядку боржником не виконано.

Також з рішення вбачається, що відповідачем надано заперечення до арбітражного суду, тобто, боржник був належним чином проінформований про факт порушення арбітражної справи, зміст вимог позивача та надані разом з ними докази (а.с. 26).

Так як справа розглядалась в письмовій форми, сторони у засіданні участь не брали.

Конвенція про визнання та виконання іноземних арбітражних рішень від 10 червня 1958 року, презюмуючи обов'язковість арбітражного рішення, передбачає вичерпний, що не підлягає розширеному тлумаченню, перелік підстав, за яких компетентний суд може відмовити у визнанні та виконанні арбітражного рішення.

Згідно статті 5 Конвенції про визнання та виконання іноземних арбітражних рішень від 10 червня 1958 року, у визнанні і приведенні у виконання арбітражного рішення може бути відмовлено на прохання тієї сторони, проти якої воно спрямовано, лише у разі, якщо ця сторона надасть компетентній владі за місцем порушеного клопотання про визнання і приведення рішення у виконання докази того, що: a) сторони в арбітражній угоді, за принципами застосовуваного до них закону, в будь-якій мірі були недієздатними або ця угода є недійсною за законом, якому сторони цю угоду підпорядкували, а за відсутності вказівки про таке підпорядкування, згідно із законом країни, де рішення було винесено, або b) сторона, проти якої винесено рішення, не була належним чином повідомлена про призначення арбітра або про арбітражний розгляд або з інших причин не могла подати свої пояснення, або c) вказане рішення винесено у спорі, не передбаченому або не підпадаючому під дію положень арбітражної угоди або арбітражного застереження в договорі, або містить висновки з питань, що виходять за межі арбітражної угоди або арбітражного застереження в договорі, з тим, однак, що у разі, якщо висновки з питань, охоплених арбітражною угодою або застереженням, можуть бути відокремлені від тих, які не охоплюються такою угодою або застереженням, то та частина арбітражного рішення, яка містить висновки з питань, охоплених арбітражною угодою або арбітражним застереженням в договорі, може бути визнана і виконана, або d) склад арбітражного органу або арбітражний процес не відповідали угоді між сторонами або, за відсутності такої, не відповідали закону тієї країни, де мав місце арбітраж, або e) рішення ще не стало остаточним для сторін або було скасовано або призупинено його виконання компетентною владою країни, де воно було винесено, або країни, закон якої застосовувався. У визнанні та приведенні у виконання арбітражного рішення може бути також відмовлено, якщо компетентна влада країни, в якій порушується клопотання про визнання і приведення у виконання рішення, дійде висновку, що: a) об'єкт спору не може бути предметом арбітражного розгляду за законами цієї країни, або b) визнання і приведення у виконання цього рішення суперечать публічному порядку цієї країни.

Відповідно до ст. 35 Закону України «Про міжнародний комерційний арбітраж», арбітражне рішення, незалежно від того, в якій країні воно було винесено, визнається обов'язковим і при поданні до компетентного суду письмового клопотання виконується з урахуванням положень цієї статті та статті 36.

Статтею 478 ЦПК України та ст. 36 Закону України «Про міжнародний комерційний арбітраж» передбачено, що суд відмовляє у визнанні і наданні дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу, якщо:

1) на прохання сторони, проти якої воно спрямоване, якщо ця сторона подасть суду доказ того, що:

а) одна із сторін в арбітражній угоді була якоюсь мірою недієздатною; або ця угода є недійсною за законом, якому сторони цю угоду підпорядкували, а в разі відсутності такої вказівки, - за законом держави, де рішення було винесено; або

б) сторону, проти якої винесено рішення, не було належним чином сповіщено про призначення арбітра чи про арбітражний розгляд або з інших поважних причин вона не могла подати свої пояснення; або

в) рішення винесено щодо спору, не передбаченого арбітражною угодою, або такого, що не підпадає під її умови, або містить постанови з питань, що виходять за межі арбітражної угоди; проте якщо постанови з питань, охоплених арбітражною угодою, можуть бути відокремлені від тих, які не охоплюються такою угодою, то та частина арбітражного рішення, яка містить постанови з питань, що охоплені арбітражною угодою, може бути визнана і виконана; або

г) склад міжнародного комерційного арбітражу або арбітражна процедура не відповідали угоді між сторонами або, за відсутності такої, не відповідали закону тієї держави, де мав місце арбітраж; або

ґ) рішення ще не стало обов'язковим для сторін, або було скасовано, або його виконання зупинено судом держави, в якій або згідно із законом якої воно було прийнято; або

2) якщо суд визнає, що:

а) відповідно до закону спір, з огляду на його предмет, не може бути переданий на вирішення міжнародного комерційного арбітражу; або

б) визнання та виконання цього арбітражного рішення суперечить публічному порядку України.

Тягар доведення наявності підстав для відмови у визнанні і виконанні арбітражного рішення покладається на сторону, яка заперечує проти заяви стягувача.

Боржником не надано будь-яких обґрунтувань та доказів, які б стали підставою для відмови у задоволенні заяви «Спаребанк 1 Норд-Нордж» відповідно до вимог вищезазначених норм.

Таким чином, судом було встановлено, що арбітражна угода не визнана недійсною; боржника було належним чином сповіщено про арбітражний розгляд; рішення не суперечить арбітражній угоді; склад міжнародного комерційного арбітражу та арбітражна процедура відповідали угоді між сторонами; рішення вже стало обов'язковим для сторін, не було скасовано та його виконання не зупинено судом.

Судом також не визнано, що відповідно до закону спір, з огляду на його предмет, не може бути переданий на вирішення міжнародного комерційного арбітражу; або визнання та виконання цього арбітражного рішення суперечить публічному порядку України.

У відповідності до частин 1, 6 ст. 479 ЦПК України, за результатами розгляду заяви про визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу суд постановляє ухвалу про визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу або про відмову у визнанні і наданні дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу за правилами, встановленими цим Кодексом для ухвалення рішення.

Якщо в рішенні міжнародного комерційного арбітражу суму стягнення зазначено в іноземній валюті або валютах, суд, який розглядає це клопотання, вказує в своїй ухвалі суму стягнення у валюті, зазначеній в рішенні міжнародного комерційного арбітражу, а за заявою стягувача суд визначає суму стягнення в національній валюті України за курсом Національного банку України на день постановлення ухвали.

Оскільки рішенням міжнародного комерційного арбітражу суму стягнення зазначено в іноземній валюті та стягувач не звертався з заявою про визначення суми стягнення в національній валюті України за курсом Національного банку України на день постановлення ухвали, тому суд вказує в ухвалі суму стягнення у валюті, зазначеній в рішенні міжнародного комерційного арбітражу.

З огляду на те, що судом не встановлено підстав для відмови у визнанні та наданні дозволу на виконання Арбітражного Рішення від 14 червня 2017 року ухваленого у складі : професор д-р юриспруденції ОСОБА_4, адвокат ОСОБА_2, адвокат ОСОБА_3 у справі за позовом «Спаребанк 1 Норд-Нордж» до Санкт-Петербурзького комерційного банку «Тавріческій» про погашення заборгованості за угодою про субординовану позику від 16.07.2010 року та подальшою угодою про субординовану позику від 23.08.2011 року,-

відповідно, слід видати виконавчий лист на примусове виконання Арбітражного Рішення від 14 червня 2017 року ухваленого у складі : професор д-р юриспруденції ОСОБА_4, адвокат ОСОБА_2, адвокат ОСОБА_3 у справі за позовом «Спаребанк 1 Норд-Нордж» до Санкт-Петербурзького комерційного банку «Тавріческій» про стягнення боргу у розмірі 12 011 331,23 євро, **а також штрафні відсотки за прострочену виплату , що нараховуються з 08 липня 2015 року до дати погашення заборгованості**, також стягнуто 1 336 881 норвезьких крон та 159 307 доларів США як компенсацію судових витрат.

Крім цього, у відповідності до вимог ст. 141 ЦПК України, з Санкт-Петербурзького комерційного банку «Тавріческій» на користь «Спаребанк 1 Норд-Нордж» підлягає стягненню 1762,00 грн. судового збору, сплата якого підтверджується наявними в матеріалах справи квитанціями (а.с. 31,51).

Керуючись ст.ст. 141, 268, 351, 352, 474, 477, 479 ЦПК України, суд, -

УХВАЛИВ:

Заяву «Спаребанк 1 Норд-Нордж» про визнання і надання дозволу на виконання арбітражного рішення від 14 червня 2017 року - задовольнити.

Визнати і надати дозвіл на виконання рішення арбітражного Рішення від 14 червня 2017 року ухваленого у складі : професор д-р юриспруденції ОСОБА_4, адвокат ОСОБА_2, адвокат ОСОБА_3 у справі за позовом «Спаребанк 1 Норд-Нордж» до Санкт-Петербурзького комерційного банку «Тавріческій» про стягнення з Санкт-Петербурзького комерційного банку «Тавріческій» на користь «Спаребанк 1 Норд-Нордж» таких сум:

- 12 011 331,23 євро, а також

- 1 336 881 норвезьких крон та 159 307 доларів США як компенсацію арбітражних витрат.

Видати виконавчий лист на примусове виконання арбітражного Рішення від 14 червня 2017 року в Україні про стягнення з Санкт-Петербурзького комерційного банку «Тавріческій» (акціонерне товариство), (місцезнаходження : вул. Радищева,39 , м. Санкт-Петербург, Російська Федерація, основний державний реєстраційний номер 1027800000315, ІПН 7831000108) на користь «Спаребанк 1 Норд-Нордж» (Стургата,65, 9008, м. Тромсе, Норвегія, організаційний номер 952 706 365) таких сум:

- 12 011 331,23 євро, а також

- 1 336 881 норвезьких крон та 159 307 доларів США як компенсацію арбітражних витрат.

Ухвала суду може бути оскаржена до Верховного Суду протягом тридцяти днів з дня проголошення шляхом подання апеляційної скарги безпосередньо до цього суду.

Ухвала суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано.

Повне судове рішення складено 16 січня 2019 року.

Суддя: **Желепа О.В.**